

[Alsing Andersen.]

Forsvarer og Talsmand for, som har betydet en Fare i disse Aar for dansk Landbrug.

Derfor er det efter min Mening ogsaa en haabløs Opgave for Venstres ærede Ordfører her i Salen, det ærede Medlem Hr. Brorsen, naar han ligesom søgte en Redning, en Udvej ud af Krisen baade af den økonomiske Krise og af den politiske Krise, som Venstre befinder sig i, ved i sin Ordførertale her i Salen at rette en Appel til Samling af store og smaa Landbrugere — underforstået selvfølgelig en Appel til Samling af store og smaa Landbrugere som i de gode, gamle Dage i Venstres brede Favn. Det er ingen praktisk Kriseforanstaltning, og det er haabløst at spekulere i dette, det er haabløst at spekulere i Socialistforskrækkelse, saaledes som man har forsøgt det paa ny her i denne Debat, omend paa en mere sagtmodig Maade end i gamle Dage.

Jeg tror, jeg tør sige, at netop under disse Kriseaar er ikke mindst danske Landbrugere og navnlig de mindre danske Landbrugere blevet forsvarligt vaccineret mod den politiske Børnesygdom, som Socialistforskrækkelse er. Derfor tror jeg, at Venstres Talere i langt højere Grad skulde gaa bort fra denne politiske Debat og rangere Venstrepartiet ind i et praktisk Samarbejde med dem, der nu engang ifølge de to sidste Valg har Flertallet i Befolkningen bag sig. Der gaar Vejen for Venstre til at øve en politisk Indflydelse paa de Afgørelser, der skal finde Sted her.

Det er selvfølgelig menneskeligt forstaaeligt, at Venstres Talere og Venstres Ordførere har svært ved at gaa ind i den nye Rolle, hvor de ikke selv er dem, der er de afgørende, som kan svinge Knaldepisken over de Konservative og dirigere Flertallet i begge Tingene. Det er maaske menneskeligt forstaaeligt, at det er svært for Venstre at gaa ind i denne nye Tingenes Tilstand, men jeg tror ikke, der er mange af Venstres Talere, der er saa sangvinske, at de har noget Haab om, at den gamle Tilstand vil vende tilbage, saadan lige med det samme i alt Fald. Derfor tror jeg, det er rigtigt af Venstres Talere og Venstrepartiet at lægge an paa positivt Samarbejde med de Partier, som nu har Flertallet af Befolkningen bag sig.

Der er talt meget ogsaa under denne Debat om Hensynet til Mindretallet. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Statsminister i hans Udtalelser herom, at det er rigtigt, at et Flertal i dette Ting ogsaa bør lytte til, hvad Mindretallet har at

sige, og bør forhandle med Mindretallet derom. Men det forekommer mig, at man somme Tider er ved at komme saa langt ud, at man af lutter Hensyntagen til Mindretallet glemmer Hensynet til det Flertal, som nu engang har Flertallet af Befolkningen bag sig og har faaet det oven i Købet ved en ekstra Appel til Vælgerne midt i en Valgperiode for 2 Aar siden. Der skal tages Hensyn til dette Vælgerflertal, som den nuværende Regering repræsenterer. Det forstaar ogsaa Flertallet af den danske Befolkning. Derfor tror jeg, det vilde være klogt af Venstrepartiet at indstille sig herpaa.

Der har ogsaa under denne Debat gjort sig en særlig Slags Irritation gældende fra konservativ Side. Jeg har det Indtryk, at det er ved at gaa de konservative Politikere paa Nerverne, at denne Regering oven i Købet med en Socialdemokrat som Statsminister nu har eksisteret i 5½ Aar og endda, som jeg nævnte før, har haft Styrke til at hente sig et nyt Mandat ved Appel til Vælgerne for et Par Aar siden. Det er ved at gaa de Konservative paa Nerverne, og det er i og for sig ikke saa underligt, for hvad betyder denne Omstændighed, at denne Regering midt under en af de største Kriser, vort Samfund har oplevet, kunde gaa ud og hente sig en fornyet Tillidsklæring hos Vælgerne? Hvad betyder det? Det betyder netop det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Øjet aabent for: at denne Regering, derunder mit Parti, ikke alene har formaaet at samle Arbejderklassen og det overvældende Flertal af de øvrige Smaakaarshjem bag sig ved den positive Politik, som er ført, men at denne Politik, denne positive Krisepolitik, ogsaa har vundet Tillid langt ind i andre Befolkningsgrupper her i Samfundet. Det er det, som synes at volde de Konservative en ganske speciel Ærgrelse. Vi har hørt særlige Udslag af den under den Debat af korte Bemærkninger, som fandt Sted for lidt siden mellem det ærede Medlem Hr. Pürschel og Statsministeren. Det var jo ganske tydeligt, hvor det ærgrede baade dette ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, hvilken Stilling adskillige Erhvervsledere her i Landet har over for den nuværende Regerings Erhvervspolitik. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har selv offentlig ligesom den konservative Presse korekret forskellige af disse Erhvervsledere, fordi de ikke uden videre har været villige til i disse Aar at lade sig spænde for den konservative Partivogn og har bedt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tage Plads paa Bukken; det er jo det, som er